

1855-03-23

AFSENDER

Wilhelm Marstrand

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Constantin Hansen

J.Th. Lundbye

Grethe Marstrand

Wilhelm Marstrand

Otto Diderich Ottesen

Jørgen Roed

Niels Simonsen

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Frederik Vermehren

Caspar Wegener

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard er på vej hjem til Danmark, og Wilhelm Marstrand skriver med bekymring om al den sne og is, som måske gør hjemturen besværlig for ham. Marstrand advarer ham om, at der er stridigheder blandt de danske kunstnere.

TRANSSKRIFTION

Mappe 11 nr 20

Charlottenborg d. 23de Marts 1855

Kjære Skovgaard.

Deres Brev af Febr har jeg faaet og haaber jeg at dette træffer Dem paa denne Side Alperne, da De nu engang har vendt Næsen Nord efter. At vi glæde os til at see Dem og Georgia ret snart, behøve vi ikke at sige – men jeg vil bede Dem at være beredt til i Kunstnerverdenen at anlægge Skjold og Landse, thi der er Krig der som i saa mange andre Gebeter og hvad Enden skal blive er vanskeligt at sige. Det er for vidtløftigt at sætte Dem ind i og er desuden Synd, da De nu formodenlig gaaer og efterdrømmer Italien – men De maa nu med i Kampen og vi trænger haardt til Dem. Deres Billeder har jeg faaet alle 6. – Jeg fik saaledes Deres store Billede at see hos Suhr og glædede mig derover og glædede ham ved at han, som det syntes, nu først fik at vide at han eiede et godt Billede. Det havde slet ikke været hængt op men stod i et mørkt Værelse! Det er Kunstens Magt – som Jensen brouter af – dette kan siger han er det ikke glædeligt skaffe 5000 [?] til veie blot ved at indstilles. For resten har det sørgelig Udsigt med samme Magt iaar; thi de fleste af de bedre indstille slet Intet i Aar – hverken Sonne Const. Roed [Bissens] ja ikke engang Simonsen og jeg har haft for meget at gjøre med Akademiet og med andre Affairer, at jeg ikke er færdig med noget.

-2-

mine Stumper fra Venedig. Derimod bliver De jo en af Udstillingens bærere. Der vil høres Klager over vore Kunstnere, men det er maaske godt, at Folk kan komme til at føle, at det ikke er vor Sag at sørge for deres Tidsfordriv og alt det Jensen vil tillægge Kunsten den Magt at trække Penge ud af Lommen paa Folk eller ei, saa har Udstillingen ikke været synderlig andet end en Bazar og havt et lignende Øiemed som alle disse [?] øvrige [?] med Maskerader Lodtrækninger og Øineblaarstikkerier. Men nu kommer jeg igjen ind paa det, jeg ikke vil plage Dem med. Vi have endnu her rigtig Vinter, Sne og is. Det er ret en haard Vinter, den binder mange og i blandt andre endnu Høyens i Berlin og De kan muligt endnu

træffe ham der, hvis De kommer saa hurtigt som De antyder. De maa for resten ikke overile Dem, men søg i tide at faa at vide om Stettiner Dampskibet. De gjør maaske Regning uden Vært thi i Stettiner Hof pleier Isen at ligge længe, hvorimod den pleier at forlade Kielerbugten eller Wismar Havn før. Høyen har det efter Breve ellers godt, maaske det er godt at han er tvungen til Arbeide og at han har Ro til at bearbeide de italienske Indtryk, hvilket herhjemme maaske den første Tid ikke vilde tillade. Dernæst er der jo udmærkede Samlinger i Berlin, foruden at han nu har Leilighed til grundigere at fordømme det tyske Væsen eller hvis han endnu har den stærke nationale Iver eller ogsaa, hvad der vilde være mig kjærere, tage Sagen roligere og ikke skjære alt over een Kam.

Constantin har det nu ret godt, hans Fald har ingen slemme Følger havt – han har været meget på Farten og gjort nogen lykke paa en Maskerade hos Pug-

-3-

-gaards hvor han [?] aandlig ved at skrive en vittig Comedie, og legemlig ved at agere Pierrot med meget Liv, gjorde megen Lykke. Dernæst er han meget beskjæftiget. Vi skulle begge Familier ligge i Sommer paa Landet – han i Valby og vi sammen med Dr. Hornemanns paa Valby Bakke, saa at vi begge kunne gaa til Byen og arbeide og Hustruerne med Børnene gaae paa Græs hele Sommeren, hvortil alle Parter glæde dem meget. Vor lille Pige, som skal hedde Julie, trives godt og Poul har det ogsaa godt, undtagen at han har den Orm at hans Orm, som imellem stunder giver stor Jammer naar han f. Ex. skal have denne bekjendte Olie, saa kan denne Operation ikke lykkes ringere end [efter] et Par Timers uafbrudte Overtalelser under mange Taarer og Demonstrationer. - Bissen har begyndt paa Lundbyes Monument. Freund har faaet Reisestipendiet i Aar saavel som Vermehren Ottesen og Wegener. Hvad Politica angaar, da er Rigsretsactionen med de afgaaede Ministere begyndt i Folketinget og for resten saa leve vi i Uro og Uvished om [?] Indflydelse Keiserskiftet skal faae. Saafremt I, [?] gaar bort, ventes den engelske Flaade her op men [?] har nok mere isinde at true Preussen med den end Rusland. Deres [?Udtalelser] over Italien glæder mig meget og den hele Maade, De har reist paa og den grundige beskuen af Kunstens Frembringelser, De hovedsaglig har anvendt Tiden paa, finder jeg saa vigtig og er overbevist om at det vil komme Dem tilgode saa længe De lever. Vi ville ret arbeide sammen og styrke hinanden og haabe paa at [da] der dog i mange Retninger herhjemme kæmpes til samme Maal, at dog noget skal vindes til Udbredelse af Lys og Liv. For Tilbudet af Malerier paa mine [?Vægge] takker jeg af ganske Hjerte – man skulde tro at De kjendte vor Hus, thi der

mangler netop to Landskaber til Dørstykker i en bred Stil. Hils nu Georgia paa det venligste fra Grethe og mig og siig hende hvor meget vi glæde os til at see hende. Igjennem Lotte

-4-

Møller have vi hørt fra hende flere Gange. Samme Lotte begynde vi ret at omgaaes, og det skal glæde os at fortsætte hendes angenehme Bekjendtskab. Hun synger ogsaa smukt siger Grethe. Det var en Aften, jeg var ude at den Opdagelse blev gjort. Lev nu vel og gid Isen maa være Dem som os gunstig – Deres W Marstrand.

Hrnn Skovgaard

Landschaftsmaler aus Copenhagen

[?]-strasse Nr. 4 [?] Freund

[overstreget: poste restante Wien]

Berlin

Charlottenborg d. 23de Marts 1855.

Kjære Skovgaard.

Vener bry af Tebe for mig faast og Jasses tryk
at dette bryer om for dem. End Algerne,
da de nu engang for mig med Nafne Word efter.
At vi glad so til at fra dem og Georgia net
fæst, bryer vi ikke at sigs - men jeg vil bede
dem at adre bryer til i Danmark, nedruen
at aulange Hjelpe og Lande, hvi der er Brey der
fæst i for mange andre Gæster og fæst fæst
fæst blime so uanfæligt at sigs. Det er for
mestlæst at fæst dem ind i og er bryer
Bryt, da de nu formodentlig gæder og efter dem
men Hæder - men de maa vi ind i Danmark
og vi bryer fæst til dem. Deres bryer
for mig fæst alle G. - Jeg fik fæst der
fæst bryer at fra for fæst og gæder mig
bryer og gæder fæst med at fæst, fæst der
fæst, vi fæst fik at ind at fæst acide et
gæst bryer. Det fæst fæst ikke med fæst og
men fæst i et mæst Word. ! Det er bryer
mæst fæst fæst bryer af - Bry fæst fæst
er det ikke gæst fæst fæst fæst fæst fæst
med at indfæst. Lorr fæst fæst fæst fæst
fæst med fæst mæst i aar, hvi de fæst
af de bryer indfæst fæst fæst i aar - fæst
fæst fæst. Bry fæst fæst fæst fæst fæst fæst
fæst fæst at fæst med Akademi og med
andre fæst fæst, at jeg ikke er fæst med noget

minne Krønike for Venedig. Dermed bliver de jo
en af Udførelserne her. De vil først Blages med
den Kongen, men det er snarere godt, at Folk
kan komme til at føle at det ikke er nok at
sige for deres Erfordrings og alle de Jern med
Lange Kongen den Mængde at trokke sig ind af
Lommen og Folk der er, for sig Udførelsen
; det er en godtgørelse end med en Kongen og
Jern at ligge med Gennem som alle de Jern, Jern
andre Mængder med Mængderne Løstkrøner
og Mængderne. Men vi kan ikke sig ige
ind og det, sig ikke vil plage den end. De Jern
andre for rigtig Winter, Pave og Det. Det er nok
en Jern Winter, den binder mange og i blandt
anden anden Kongen ; Berles og de kan endelig
andre trokkes som de Jern de Løstkrøner sig for sig
som de antyder. De man for sig i den anden
den, man sig : Lige at faar at mid om Støtten
Penge Løst. De Jern mængder Regering inden Kong
af ; Støtten Jern glæde Jern af Løstkrøner
Løstkrøner det glæde at forlade. Kilder bryde eller
Wisner Jern for. Regering for det af den end
gode, mængder det er gode at Jern er Løstkrøner til
Arbejde og at Jern for de til at bearbejde i Salen
i den Løstkrøner, Løstkrøner Løstkrøner mængder den for sig
Det ikke midt Løstkrøner. Dermed er det jo i Løstkrøner
Løstkrøner i Berlin, forinden at Jern nu for Løstkrøner
til græntegere at Løstkrøner det Løstkrøner Løstkrøner
Jern kan ender for den Jern, national. Løstkrøner
af sig, Jern det midt den mig Løstkrøner, Løstkrøner
Løstkrøner og ikke Jern, alle om den end.
Løstkrøner for det om det gode, Jern Løstkrøner mig
Løstkrøner Løstkrøner Jern - Jern for Løstkrøner Jern
Løstkrøner og Jern mig Løstkrøner Jern en Mængde for sig

[illegible]

Vælgst I saa mig først ha' sendt flere Brev. Saaledes. Løtte
 begynde mig vel at ansees, og det skal gæde os at fortælle
 jeres angivelige Beskjendte. Min Lyngst og saa saavel
 lige fortælle. Det var en Afsætning, som var at den Opdr
 gals blev gjort. Der var vel og give. Fordi man var
 den som og gængsig. — Deres M. H. H. H. H.

København den 4. Decbr. 1855.

Til
 Høiherredømmet
 Kongelig Højesteret
 København den 4. Decbr. 1855.

Kongen den 4. Decbr. 1855.

